

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 946/2024
03.10.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Светлане Томић Јокић, председника већа, Бојане Пауновић, Дијане Јанковић, Мирољуба Томића и Татјане Вуковић, чланова већа, са саветником Андреом Јаковљевић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела лака телесна повреда из члана 122. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Горана Стошића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Бујановцу К 148/22 од 14.09.2023. године и Вишег суда у Врању Кж1 225/23 од 26.03.2024. године, у седници већа одржаној 03.10.2024. године, једногласно је донео:

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ, као основан, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Горана Стошића, па се **ПРЕИНАЧУЈУ** правноснажне пресуде Основног суда у Бујановцу К 148/22 од 14.09.2023. године и Вишег суда у Врању Кж1 225/23 од 26.03.2024. године, тако што Врховни суд, на основу одредбе члана 422. тачка 3) Законика о кривичном поступку, према окривљеном АА,

ОДБИЈА ОПТУЖБУ

Што је:

Дана 15.07.2021. године, у вечерњим часовима, у улици ... у ..., са умишљајем и у стању урачунљивости, управљао својим путничким возилом марке „Ауди“ са рег.ознакама ..., којим је претекао путничко возило марке „Голф 5“, са рег. ознакама, ..., којим је управљао приватни тужилац ББ из с. ..., општина ... и затим својим возилом стао испред возила приватног тужиоца, тако да је приватни тужилац био приморан да своје возило заустави иза возила окривљеног, затим је изашао из свог возила и пришао возилу приватног тужиоца са леве стране и без икаквог разлога, кроз отворени прозор возила, приватном тужиоцу задао ударац отвореном шаком најпре у пределу лица, са леве стране, а затим задао удрце и у леђном делу врата и леђа, којом приликом му је нанео лаке телесне повреде у виду огуљотине доње усне са леве стране величине 2x1 цм и отока и црвенила у леђном делу врата, као и црвенила на леђима, при чему је био свестан забрањености свога дела и хтео његово извршење,

- чиме би извршио кривично дело лака телесна повреда из члана 122. став 1. Кривичног законика.

Обавезује се приватни тужилац да, сходно члану 265. став 3. ЗКП накнади трошкове кривичног поступка, о чијој висини ће првостепени суд одлучити посебним решењем.

Оштећени - приватни тужилац ББ се ради остваривања имовинскоправног захтева упућује на парнични поступак.

Образложење

Пресудом Основног суда у Бујановцу К 148/22 од 14.09.2023. године окривљени АА оглашен је кривим због кривичног дела лака телесна повреда из члана 122. став 1. Кривичног законика и осуђен на новчану казну у износу од 30.000,00 динара, коју је дужан да плати у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, и одређено је да ће суд, уколико окривљени новчану казну на коју је осуђен не плати у остављеном року, исту заменити казном затвора, тако што ће за сваких 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан казне затвора, с тим да казна затвора не може бити дужа од шест месеци.

Истом пресудом обавезан је окривљени да суду на име паушала плати износ од 2.000,00 динара, а приватном тужиоцу ББ нужне издатке у износу од 265.960,00 динара, све у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења, оштећени ББ је ради остваривања имовинскоправног захтева упућен на парнични поступак.

Пресудом Вишег суда у Врању Кж1 225/23 од 26.03.2024. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА и првостепена је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљеног АА, адвокат Горан Стошић, због битних повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 7) и 9) и став 2. тачка 1) ЗКП и повреде одредбе члана 447. став 2. ЗКП, са предлогом да Врховни суд уважи поднети захтев и укине побијане пресуде и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање или да исте преиначи и према окривљеном АА одбије оптужбу.

Врховни суд доставио је примерак захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужилаштву, сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП и у седници већа коју је одржао без обавештења јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), након разматрања списка предмета и правноснажних пресуда против којих је захтев за заштиту законитости поднет, те након оцене навода изложених у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, је основан.

По налажењу Врховног суда основано бранилац окривљеног у захтеву указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 7) ЗКП наводима да је протекао рок за подизање приватне кривичне тужбе, обзиром да се догађај који је предмет поступка одиграо 15.07.2021. године, а приватна кривична тужба је поднета 06.06.2022. године, односно након истека законом предвиђеног рока од 3 месеца од дана сазнања за дело и учиниоца. У вези са тим, бранилац наводи да приватни тужилац, није у складу са одредбама ЗКП поднео кривичну пријаву, а околност што је критични догађај пријављен надлежној полицијског станици, према ставу браниоца, не може се сматрати кривичном пријавом.

Из списка предмета - дописа ПС Прешево од 12.01.2023. године упућеном Основном суду у Бујановцу произилази да су полицијски службеници ПС Прешево, 15.07.2021. године у 22,55 часова, од лица ВВ путем телефона обавештени, да је у ..., улица ..., испред фабрике „Симпо“, док се кретао својим возилом у којем се налазио и његов син ББ, заустављен од стране лица АА из ..., који их је након изласка из аутомобила обојицу физички напао.

Надаље из списка произилази да је приватни тужилац ББ, приватну кривичну тужбу поднео Основном суду у Бујановцу 03.06.2022. године (примљена у суду 06.06.2022. године), против окривљеног АА због извршења кривичног дела лака телесна повреда из члана 122. став 1. Кривичног законика, а поводом догађаја који се одиграо дана 15.07.2021. године.

Из образложења првостепене пресуде произилази да је првостепени суд нашао да је предметна приватна тужба поднета у року за подношење исте, из разлога што је поднета након што је пуномоћник приватног тужиоца, примио обавештење ПС Прешево од 24.05.2022. године, да се по пријављеном случају који се догодио дана 15.07.2021. године, гоњење предузима по приватној тужби за кривично дело из члана 122. став 1. Кривичног законика, а не по службеној дужности. Из образложења другостепене пресуде произилази да имајући у виду да је приватни тужилац критични догађај пријавио ПС Прешево путем телефона, истога дана када се и догодио, као и да је пуномоћник приватног тужиоца 16.05.2022. године поднео захтев за достављање обавештења о предузетим радњама од стране ПС Прешево, у вези са чим је 24.05.2022. године, обавештен да пријављени случај садржи елементе кривичног дела из члана 122. став 1. Кривичног законика, за које се гоњење не предузима по службеној дужности, приватна тужба приватног тужиоца, се има сматрати благовременом, јер је поднета одмах након сазнања да се кривично гоњење предузима по приватној тужби.

Из списка даље произилази да је Врховни суд дописом од 12.09.2024. године од ОЈТ у Бујановцу затражио на увид КТ списе у предмету који се водио против окривљеног АА поводом догађаја од 15.07.2021. године, након чега је ОЈТ у Врању дописом Кт 392/14-1 од 20.09.2024. године, обавестио овај суд, да наведено тужилаштво нема формиран предмет против окривљеног АА, па не поседује тражене списе, али да има сазнања да је у вези предметног догађаја приватни тужилац поднео приватну тужбу Основном суду у Бујановцу против окривљеног АА, која је заведена под бројем К 148/22.

Одредбом члана 122. став 1. Кривичног законика прописано је да ко другог лако телесно повреди или му здравље лако наруши, казниће се новчаном казном или затвором до једне године. Ставом 4. истог члана, прописано је да се гоњење за дело из става 1. овог члана предузима по приватној тужби.

Одредбама члана 65. ЗКП прописано је у ставу 1. да се приватна тужба подноси надлежном суду, а у ставу 2. да се приватна тужба подноси у року од 3 месеца од дана када је оштећени сазнао за кривично дело и осумњиченог. У ставу 3. истог члана прописано је да ако је оштећени поднео кривичну пријаву или предлог за кривично гоњење, а у току поступка се утврди да се ради о кривичном делу за које се гони по приватној тужби, пријава, односно предлог, сматраће се благовременом приватном тужбом ако су поднети у року предвиђеном за приватну тужбу.

По налажењу Врховног суда у конкретном случају приватни тужилац – оштећени није поднео кривичну пријаву надлежној полицијској станици нити надлежном јавном тужиоцу за догађај који је предмет овог кривичног поступка, у складу са Закоником о кривичном поступку, јер се околност која произилази из дописа ПС Прешево од 12.01.2023. године - да су полицијски службеници ПС Прешево, телефонским путем обавештени о догађају када су и обавили разговор са оцем овде приватног тужиоца, не може сматрати кривичном пријавом, нити наведено представља његову активну радњу пријављивања из које би се дало закључити да је оштећени јасно изразио своју вољу за кривичним прогоном окривљеног.

Приватни тужилац је против окривљеног АА поднео приватну кривичну тужбу за кривично дело лака телесна повреда из члана 122. став 1. Кривичног законика дана 03.06.2022. године, а пре тог датума није подносио кривичну пријаву за наведено кривично дело, нити је предузео неку радњу која би се могла сматрати кривичном пријавом, а будући да се догађај који је предмет поступка одиграо дана 15.07.2021. године, то у конкретном случају приватна кривична тужба приватног тужиоца није поднета у року од 3 месеца од дана када је сазнао за кривично дело и осумњиченог сходно члану 65. став 2. ЗКП, из којих разлога је приватна кривична тужба неблаговремена, односно иста је неправилно оцењена као благовремена од стране нижестепених судова.

С обзиром на изнето, Врховни суд је усвојио као основан захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног, те је отклонио наведену повреду закона преиначењем правоснажних пресуда Основног суда у Бујановцу К 148/22 од 14.09.2023. године и Вишег суда у Врању Кж1 225/23 од 26.03.2024. године, тако што је према окривљеном АА, на основу члана 422. тачка 3) ЗКП одбио оптужбу за кривично дело лака телесна повреда из члана 122. став 1. Кривичног законика.

Како је у односу на окривљеног АА оптужба одбијена, то је Врховни суд на основу члана 265. став 3. ЗКП одлучио да је приватни тужилац дужан да накнади трошкове кривичног поступка.

На основу члана 258. став 3. ЗКП Врховни суд је упутио оштећеног – приватног тужиоца ББ да имовинскоправни захтев може остваривати у парничном поступку.

Из изнетих разлога Врховни суд је на основу члана 492. став 1. тачка 2) ЗКП одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник
Андреа Јаковљевић,с.р.

Председник већа-судија
Светлана Томић Јокић,с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић